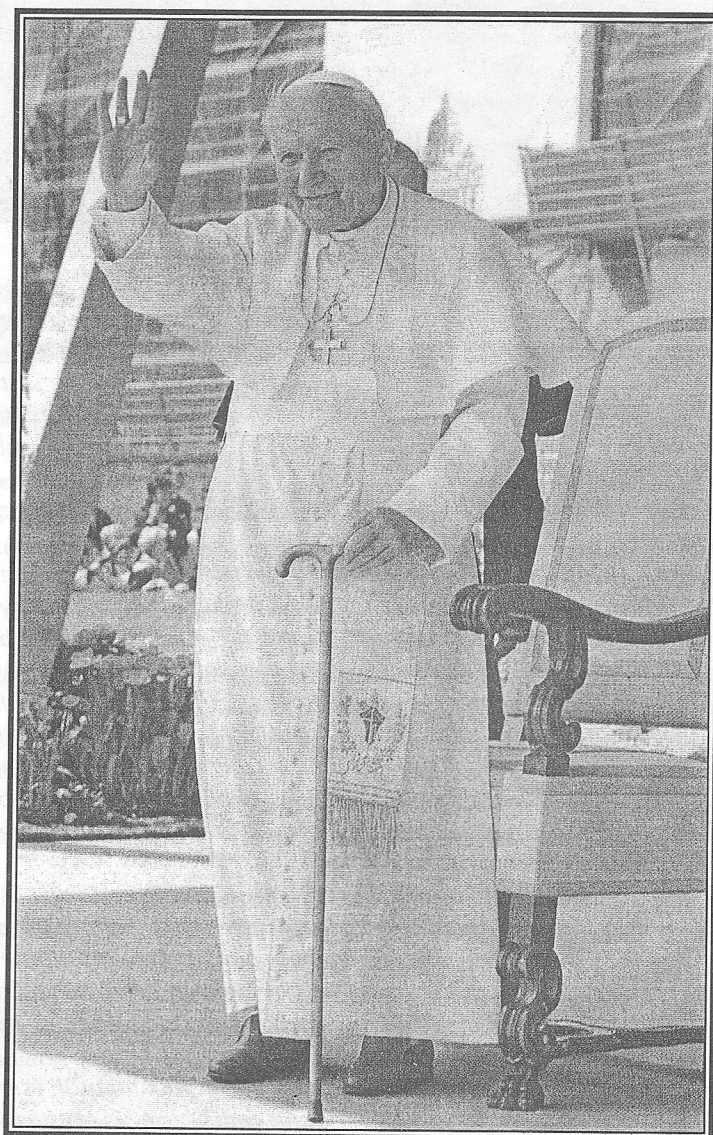

Új Hajtás

A KÁRPÁTALJAI RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZ LAPJA

2005. X. évfolyam. Különszám

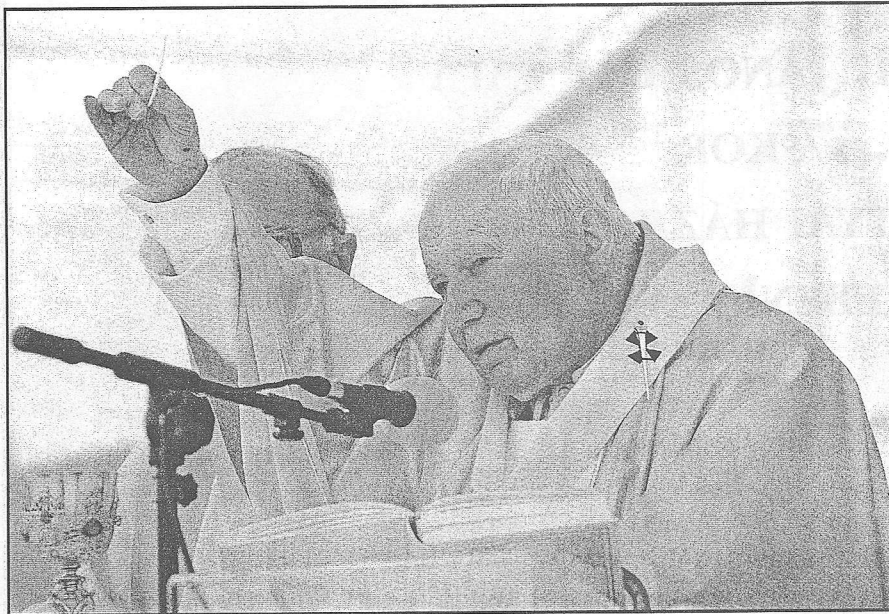
**SZENTATYÁNK, II. JÁNOS PÁL PÁPA
ÁPRILIS 2-ÁN 21.37-KOR
VISSZATÉRT AZ ATYAI HÁZBA.
NYUGODJÉK BÉKÉBEN!**

1920
—
2005

„A halottaiból feltámadt Krisztus világosságában, az Úr 2005-ös évében, április 2-án este 21 óra 37 perckor, miközben a szombat végéhez közeledett és már beléptünk az Úr napjába, Húsvét nyolcadába és az Isteni Irgalmasság vasárnapjába, az Egyház szeretett Pásztor, II. János Pál pápa ebből a világból átment az Atyához. Az egész egyház, főként a fiatalok imádságban elkísérték őt átmenete során. II. János Pál pápa a 264. pápa volt. Emléke megmarad az egyház és az egész emberiség szívében.”

(A II. János Pál pápa koporsójában elhelyezett okiratból)

Kedves Testvérek!

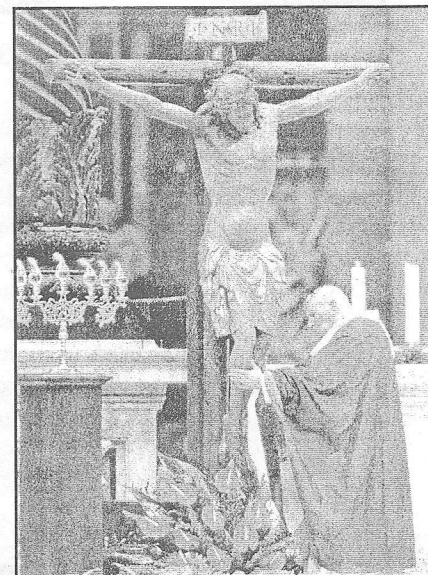
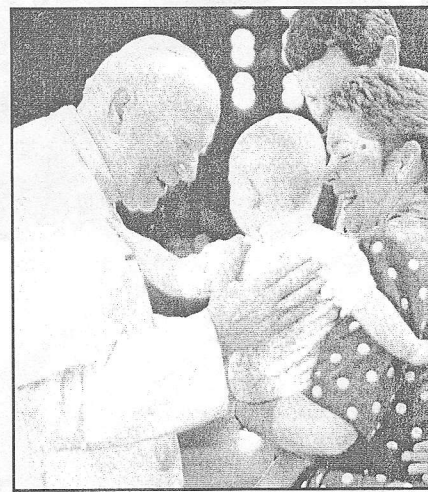
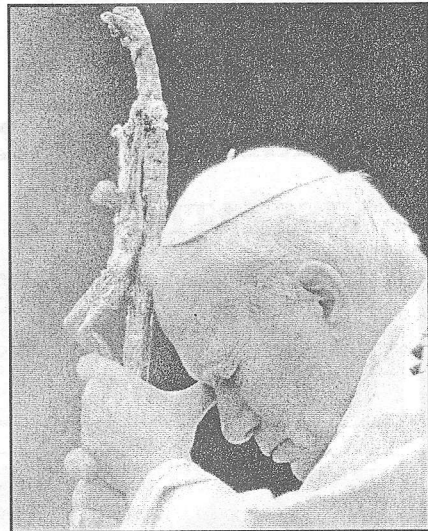
Szomorúsággal vettük tudomásul Szentatyánk halálhírét. Szomorúságunkat azonban enyhíti a hála. Hálát adunk az Úrstennek ezért a pápáért, aki 26 éven keresztül jó pásztorként vezette a rábízott katolikus egyházat, s átvette azt a harmadik évezredbe. Hálát adunk Istennek ezért a jó atyáért, aki Istenünk gondviselő jóságát nemcsak a katolikusok, hanem minden ember felé hitelesen tudta közvetíteni. Áldjuk az Urat ezért az emberért, az ő emberiségéért és közvetlenségéért, s azért, hogy olyan őszintén és áttetszően viszonyult az emberekhez.

Hálás vagyok neki én magam is figyelmes szeretetéért, amit irányomban és Kárpátalja iránt is mutatott minden találkozásunkkor. Látszott, hogy jól ismeri a mi múltunkat és mostani helyzetünket is. Köszönet azért a sok bátorító és megerősítő látogatásáért, melyeket a közép- és kelet-európai országokban tett, s imáival és bátor szókimondásával hozzájárult ahhoz, hogy ebben a térségben megváltozott a politikai helyzet és megújult az egyház. „Az igazság szabaddá tesz” – ennek a jézusi gondolatnak a szellemében tette ezeket. Különösen ukrainai látogatásáért vagyok hálás neki, ahol Ukrajna egész népe megtapasztalhatta, hogy mennyire valódi az ő tanúsága az élő Istenről, mennyire erős az ő biznysága Jézusról, a Megváltóról.

Amint az Úr Jézus az ő feltámadása után sem szégyellte keresztfjét és sebeit, hiszen éppen ezek tanúskodnak önfeláldozó szeretetéről, úgy a mi pápánk Krisztus-követése is akkor vált még hitelesebbé, amikor keresztútjának utolsó stációjához érkezett. Ő sem szégyellte az utóbbi években egyre súlyosbodó betegségét, gyöngeségét, öregségét, mert tudta, hogy az Isten ereje és szeretete éppen ezeken keresztül nyilvánul meg még jobban.

Szenvedése most véget ért. Lélekben mi is megálltunk ravatalánál, és imáinkal kísértük a temetés szertartását. Megőrizzük emlékezetét és tanítását, mely Krisztus tanításának elmélyítése és kibontása számunkra.

Majnek Antal püspök

Az utolsó napok története

MÁRCIUS 31. CSÜTÖRTÖK

A Szentatya hirtelen súlyos állapotba került, húgyúti gyulladás lépett fel, amely szepszist, szív és vérkeringési összeomlást okozott. Az orvosok közölték vele, hogy az állapota nagyon súlyos. Mivel nem kellett feltétlenül kórházba mennie, a pápa úgy döntött, hogy a Vatikánban marad.

Este megkapta a betegek kenetét. A Szentatya öntudatánál volt, éber volt és nyugodt.

Ahogy felröppent a hír, hogy a pápa állapota súlyos, a világ minden táján imádkozni kezdtek érte, templomokban, kegyhelyeken. A vatikáni Szent Péter térre pedig özönlenni kezdtek az emberek, legfőképpen a fiatalok, hogy imádkozzanak a Szentatyáért, és hogy egyszerűen „mellette legyenek”.

ÁPRILIS 1. PÉNTEK

A pápa reggel a szobájában bemutatott szentmisén koncelebrált, természetesen az ágyában fekve. Utána, mivel péntek volt, kérte, hogy olvassák fel neki a keresztút 14 állomását. Figyelte a szöveget és minden állomásnál keresztet vetett. Miután a keresztúti ájtatosságot elvégezte, kérte, hogy a jelenlevők imádkozzák el az aktuális imaórát. Később a szobában fogadott néhány bíborost, akik munkatársai voltak.

A vatikáni szóvivő elmondta, hogy a Szentatya állapota nagyon súlyos, de stabilizálódott. A pápa öntudatánál van, teljes mértékben tudatában van állapotának, és nagy belső békéről tesz tanúságot.

Este a Szent Péter téren rózsafüzér ájtatosságot tartottak, a résztvevők aznap is betöltötték a teret. Amikor a pápával tudatták, hogy milyen sokan imádkoznak érte a Szent Péter téren, és főleg fiatalok, a Szentatya erőlködve ezt mondta: „Kerestelek titeket. Most ti jöttetek el hozzám. Köszönöm ezt nektek.”

ÁPRILIS 2. SZOMBAT

A pápa állapota továbbra is súlyos volt. Reggel szentmisét mutattak be az ő jelenlétében.

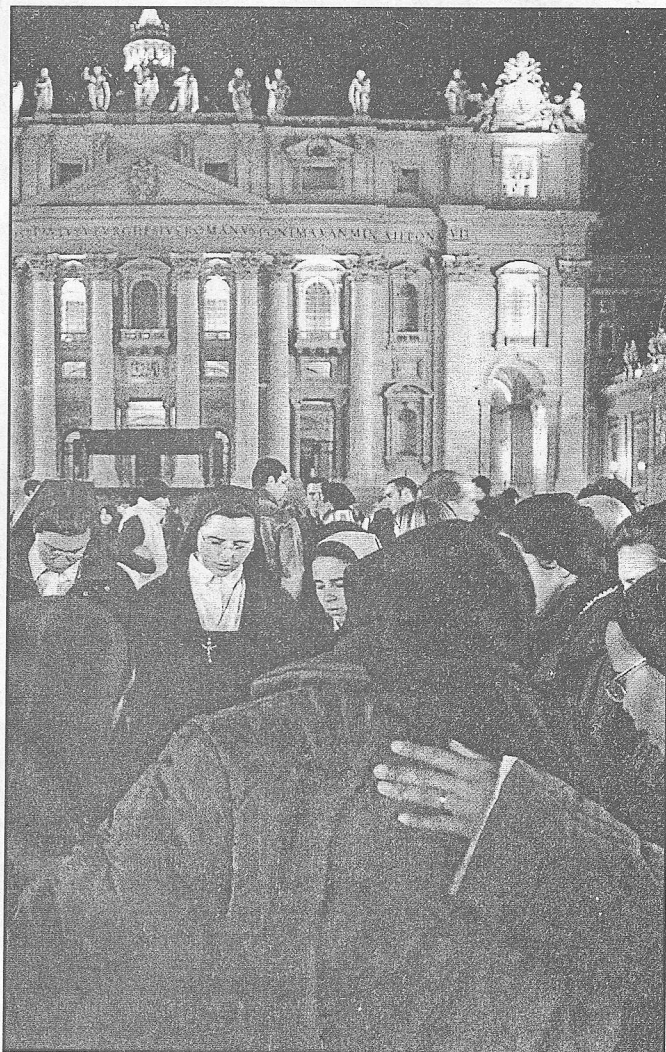
Késő délután hirtelen magas láza lett.

Este 20 órakor a Szentatya szobájában bemutatták az Isteni Irgalmasság ünnepének szentmiséjét. A szentmise során a Szentatya megáldozott és újból megkapta a betegek szentségét.

A Szent Péter tér ezen a napon is zsúfolásig megtelt, hogy az emberek a pápa közelében legyenek, és imádkozzanak érte.

A rózsafüzér imádság végén Leonardo Sandri érsek, helyettes államtitkár közölte a hívősereggel a hírt: „Szeretett Szentatyánk, II. János Pál pápa szombaton este 21.37-kor visszatért az atyai házba.”

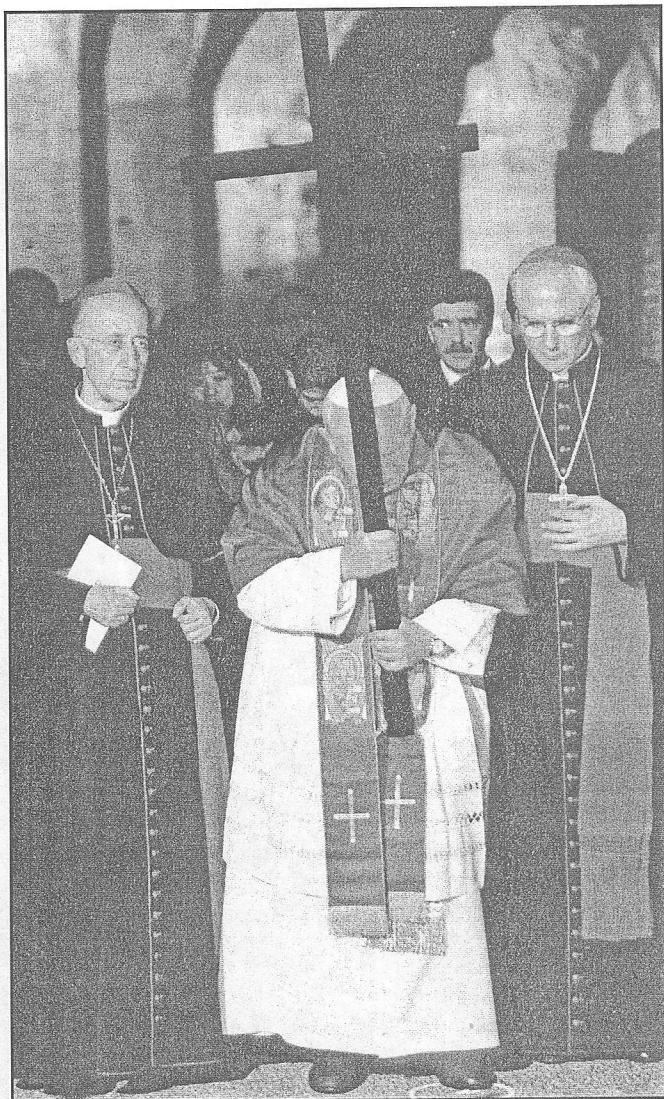
Később hosszú ideig szólt a gyászharang a Szent Péter téren, egész Rómában és a világ számos templomában is.

A Szentatya nagyon fontosnak tartotta az emberekkel való kapcsolatot, ezért volt különösen is kedves neki a vasárnap déli Úrangyala imádság, amely egyben a Szent Péter téren összegyűlt, és a tévén keresztül bekapcsolódó hívekkel való találkozás is volt. Egész pápasága alatt egyetlen Úrangyala imádságot sem mulasztott el, még a merénylet után sem, és most az utolsó nagyon nehéz hetekben sem.

A gégemetszés után már hivatalosan közölték, hogy most – érthető okból – nem lesz jelen az Úrangyala imádságon, most először a pápasága alatt. Ám ő, hatalmas meglepetést és örömet okozva a Gemelli klinika előtt álló híveknek és a tévéközvetítést nézőknek, váratlanul feltűnt az ablakban és megáldotta a híveket. Aki átélte, soha nem felejt el. Magát nem kímélve, fáradságot nem ismerve törődött az emberekkel. Igazi Pásztor volt, aki soha nem hagyja el a nyáját.

Nem volt még személyiség, aki így megmozgatta volna a világot. Életében milliókkal találkozott, mert elment az emberekhez számos országba, és találkozott velük a Vati-

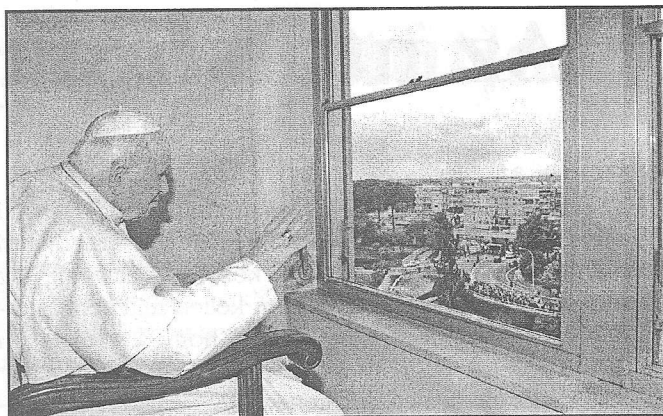
Nagypénteki keresztút

kánban is. Mikor felröppent a hír, hogy válságos az állapota, az egész világ megmozdult, Rómában az emberek megtöltötték a Szent Péter teret, a világ országaiban, a templomokban és a tereken imádkoztak érte. Nem csak a katolikusok szerették, hanem a másvallásúak és a nem-hívők is. Ezekben az utolsó napokban katolikusok és nem katolikusok, zsidók és muzulmánok is imádkoztak érte.

Temetésén több mint hárommillió ember vett részt, és több mint kétszáz diplomata képviselte a világ számos országát.

Többen, akik találkoztak vele az utolsó napokban, azt mondták, hogy úgy szenvedett és halt meg, ahogy élt; amit életében tanított, azt a szenvedésével megerősítette. Nagyon szenvedett és végig az öntudatánál volt. Elfogadta a szenvedést és a halált is, teljesen Istenre és a Szűzanyára bízva magát. Totus tuus.

P.K. összeállítása vatikáni hírforrások és személyes élményei alapján.

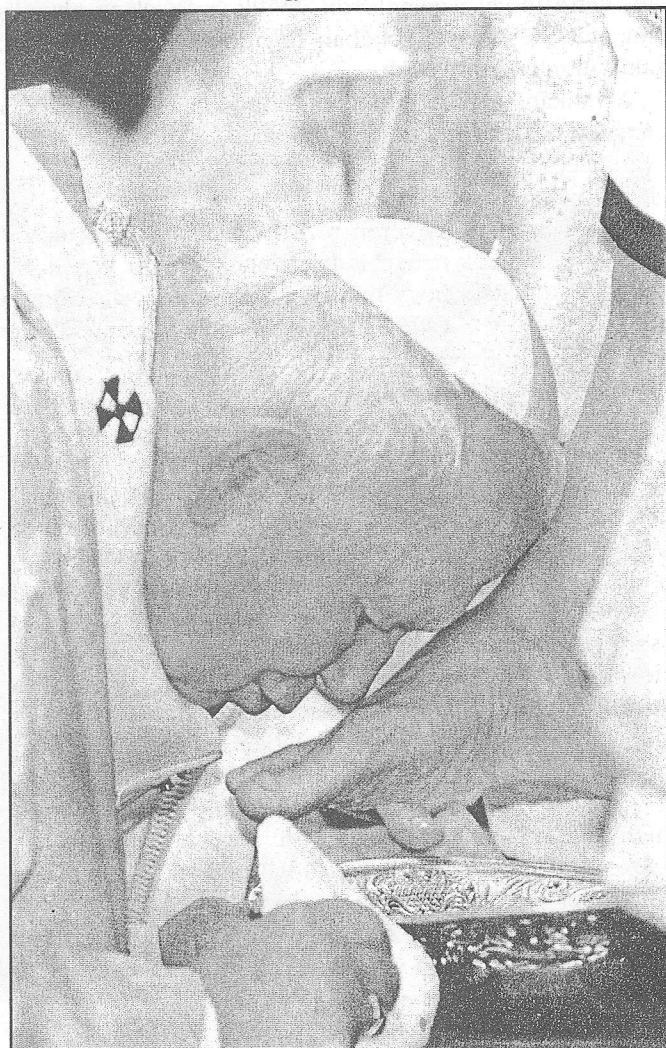

„Halálom óráján hívj engem magadhoz, Uram”

„Nagy békeséggel tölt el, ha arra a pillanatra gondolok, amikor az Úr majd magához szólít: az életből az életre! Ezért gyakran a szomorúság árnya nélkül ajkamra jön egy ima, melyet a pap mond a szentmise bemutatása után: In hora mortis meae voca me, et inbe me venire ad te – halálom óráján hívj engem magadhoz, Uram, és parancsold, hogy hozzád jöjsek. A keresztény reménység imája ez, mely azzal, hogy a jövőt az isteni jószág oltalma alá helyezi, nem rontja el a jelen órájának örömét.”

II. János Pál pápa levele az idősekhez 1999-ben (részlet)

A lábmossás szertartása nagycsütörtökön

A gyász napjai

ÁPRILIS 3. VASÁRNAP

Dél előtt fél tizenegykor Angelo Sodano bíboros szentmisét mutatott be a Szentatyáért a Szent Péter téren. A teret zsúfolásig megtöltötte a hívők serege. A szentmise végén Leonardo Sandri érsek felolvasta II. János Pál pápa üzenetét, amelyet e vasárnapra intézett a hívők-höz.

ÁPRILIS 4. HÉTFŐ

A Szentatya holttestét először az Apostoli Palotában, a Kelemen-teremben ravatalozták fel, onnan vitték át hétfőn délután ünnepélyes szertartás keretében a Szent Péter-bazilikába. A Szent Péter tér utoljára látta a szeretett pápa arcát ott, ahol 26 éves pápasága során annyiszor mutatott be szentmisét és ahol annyiszor feltűnt dolgozószobája ablakában, az ünnepnap i Urangyala-Regina Coeli imádságok alkalmával. Miután körbevitték a téren, a bazilika homlokzata előtt a hordágyat a Szent Péter téren összegyűlt végeláthatatlan hívősereg felé fordították, hogy még egyszer megmutassák a pápát, mielőtt a Konfesszió oltára elé, Szent Péter sírja fölé helyezték volna. A Szent Péter téren mintegy 150 ezer hívő türelmesen órák óta imádságban és összeszedettségben várta a búcsúvétel pillanatát.

ÁPRILIS 5-6. KEDD-SZERDA

A temetésig több mint egymillió ember rőta le kegyeletét II. János Pál pápa holtteste előtt. Több kilométeres sorokban fegyelmezetten és türelmesen várakoztak az emberek, többségük csendes imába merülten. A római forgalom ezekben a napokban szinte teljesen megbénult. A városvezetés szálláshelyek létrehozásán fáradozott a Rómába igyekvő embertömeg számára. Számos plébánia is látott vendégül zárandokokot, de még így is sokan az utcán töltötték a temetés előtti éjszakát.

A Szentatya ravatalánál virrasztott egész éjjel magántitkára, Stanislaw Dziwisz érsek is, aki 40 éven át volt II. János Pál pápa hűséges munkatársa, barátja. A keddi nap során érkezett meg Rómába Erdő Péter bíboros, prímás, érsek is, és mindjárt a Szent Péter-bazilikába sietett, ahol hosszan imádkozott a Szentatya ravatala előtt.

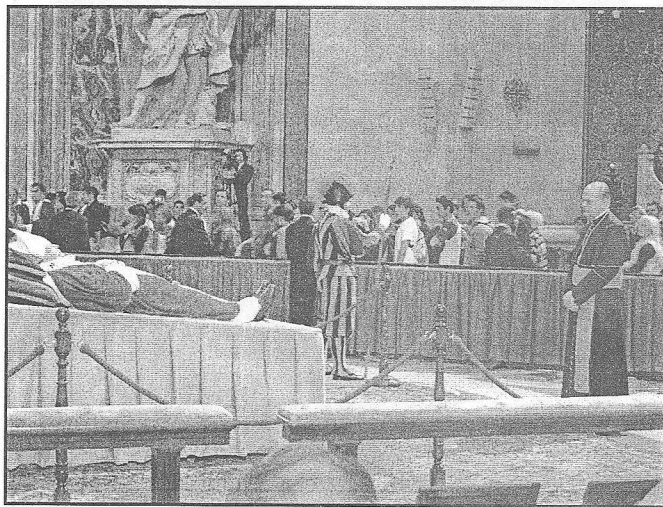
GYÁSZ RÓMÁBAN

A kávézóktól az élelmiszerboltokig szinte mindenütt a Szentatya fényképe volt látható. Az újságok többségének címlapján a rómaiak szeretett pápája mosolygott. A templomokban a megszokottnál észrevehetően többen voltak, a hívek a pápáért imádkoztak és mécseseket gyújtottak. Késő este is rózsafüzért imádkozó csoportok tartottak a Vatikán felé a szűk utcákban.

ÁPRILIS 7. CSÜTÖRTÖK

A FIATALOK ÉJSZAKAI IMÁJA A PÁPÁÉRT

Várakozás közben a fiatalság énekét időnként a pápa

Dr. Erdő Péter bíboros a Szentatya ravatala előtt

éljenzése és tapsvihar szakította meg. A Papaboys nemzedéke ma is ugyanazokkal a skandált rigmusokkal éljenezte pápáját, mint életében. „Hívtál, és itt vagyunk!”, „Soha senki nem választ el szeretetünktől!” – ilyen és ehhez hasonló feliratok voltak olvashatók kezükben.

A Lateráni Szent János Bazilikába gyűltek össze az esti órákban a fiatalok, hogy imádkozzanak II. János Pál pápáért és egész éjszaka virrasszanak, a temetési szertartás kezdetéig. Két nap alatt szinte teljesen spontán módon szerveződött itt egy Ifjúsági Világtalálkozó. A fiatalok külön hívás nélkül érkeztek, hogy szeretett pápájuk mellett legyenek, s elkísérjék utolsó útjára. A Lateráni Bazilikában és az előtte lévő téren összegyűlt több ezer fiatal most bebizonyította, hogy nem fél kimutatni ragaszkodását és szeretetét a lelkileg örökké fiatal János Pál pápa iránt.

MAGYAR MISE A SZENTATYÁÉRT RÓMÁBAN

II. János Pál pápáért mutattak be gyászmisét Erdő Péter és Paskai László bíborosok 2005. április 7-én Rómában, a Pápai Magyar Intézet melletti templomban a Rómában tartózkodó magyar püspökökkel együtt. A szentmisén részt vett Mádl Ferenc köztársasági elnök és felesége, Orbán Viktor miniszterelnök és felesége, valamint a vatikáni és az olaszországi nagykövetek, valamint a Rómában élő és a pápa temetésére az Örök Városba érkező magyar hívők.

A bíboros prímás felidézte, hogy ezekben az órákban a magyar fiatalok gyertyás körmenetet tartanak Budapesten, azon az útvonalon, amelyen 1991-ben, magyarországi lelkipásztori látogatása alkalmán II. János Pál pápa járt. (A bíboros prímás külön üzenetet intézett a körmeneten résztvevő fiatalokhoz, melyet a program kezdetén felolvastak nekik). Erdő Péter bíboros ezekkel a szavakkal fejezte be beszédét: Köszönjük neked, Istenünk, II János Pál pápát!

A temetés

2005. április 8-án, pénteken délelőtt Joseph Ratzinger bíboros, a Bíborosi Kollégium dékánja mutatta be a Szent Péter téren a Szentatya temetési gyászmiséjét, amelyet megelőzően a bazilikában ünnepélyesen lezárták a pápa koporsóját. A Szentatya holttestét ciprusfából készült egyszerű koporsóba helyezték, amelyet csak egy kereszt és egy M betű díszített, utalva II. János Pál pápai címerére.

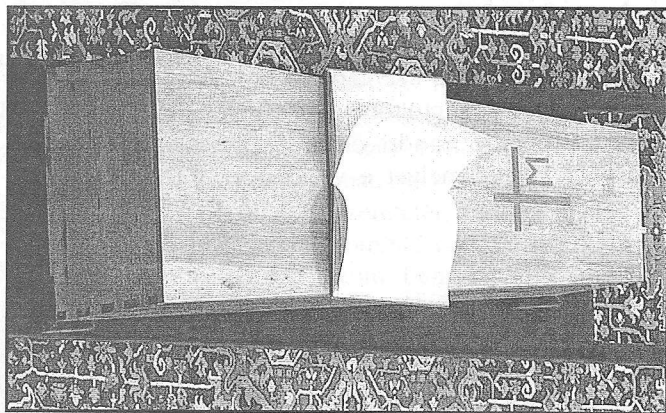
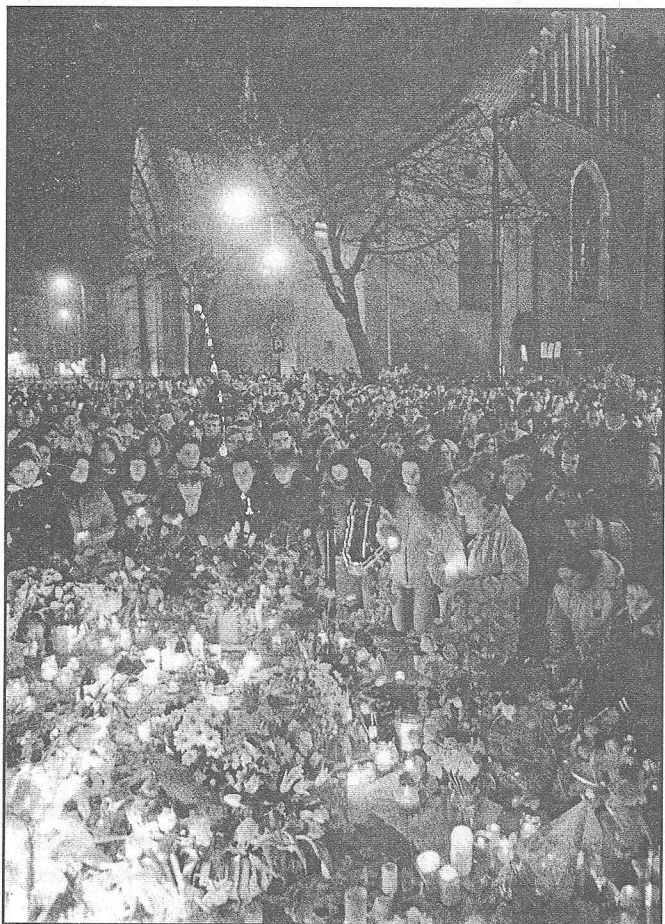
A koporsó lezárása előtt Piero Marini érsek, a pápa szertartásmestere és Stanislaw Dziwisz érsek, a Szentatya magántitkára, fehér selyemből készült szemfedőt helyezett a Szentatya arcára, a következő imádság kíséretében:

„Ó, mindenható és örök Isten, élet és halál Ura! Mi reméljük és hisszük, hogy II. János Pál pápa élete immár benned van elrejtve.

Arcát, amely nem látja már ennek a világnak a fényét, világítsa meg mindig az igazi fény, amelynek Benned van kimeríthetetlen forrása!

Arca, amely a Te útjaidat kutatta, hogy azokat megmutassa az Egyház számára, most hadd lássa meg a Te atyái arcodat!

Arca, amelyet mi már nem láthatunk, szemlélje a Te szépségedet, és ajánlja nyáját a Te oltalmazdába, aki az

Örök Pásztor vagy, aki élsz és uralkodol mindörökkön-örökké! Amen.

A bazilika előtt nem katolikus keresztények és a többi vallás képviselői is helyet foglaltak, közöttük a nyugalmazott római főrabbi, illetve muzulmán, buddhista és szikh küldöttségek is.

10 óra után néhány perccel vonult ki a bazilikából a Szentatya koporsóját kísérő körmenet, amelyet a több százezres hívőszereg nagy tapsa fogadott. Az egyszerű koporsót egy perzsaszőnyegen, egy feszület és a húsvéti gyertya között helyezték el. A bazilika főbejáratát díszítő faliszőnyeg a Feltámadt Krisztust ábrázolta.

A koporsóra egy nyitott Evangéliumos könyvet helyeztek, amelynek oldalait a szertartás idején erősen fújó szél ide-oda lapozta, végül a vastag könyvtábla ellenére teljesen becsukta.

A hatalmas tömeg, mely a világ minden részéről gyűlt össze, mély áhítattal követte a szertartást, tapssal fejezve ki a Szentatya iránti szeretetét. A hívek a szertartás során többször is ritmusosan skandálták: „santo, santo – szent, szent” – mint ahogy hatalmas feliratokon hirdették kívánságukat: „subito santo” – azaz II. János Pált avassák azonnal szentté. Ez volt a visszatérő jelszava a csütörtök esti ifjúsági fáklyás felvonulásnak is.

Ratzinger bíboros mondott szentbeszédet, melynek vezérmotívuma a feltámadt Krisztusnak Péterhez intézett szavai voltak: „Kövess engem!”

„1978 októberében még egyszer lejátszódott az a párbeszéd Péterrel: „Simon, János fia, szeretsz-e engem? Legeltesd bárányaimat!” Az Úr kérdésére: „Karol, szeretsz-e engem?”, a krakkói érsek szíve mélyéből válaszolt: „Uram, te mindent tudsz, azt is tudod, hogy szeretlek”. Krisztus szeretete volt a legnagyobb a mi szeretett Szentatyánk életében. Mindenki tudja ezt, aki imádkozni látta, és prédikálni hallotta őt. Annak köszönhetően, hogy élete mélyen gyökerezett Krisztusban, tudta hordozni azt a terhet, amely meghaladja a pusztán emberi képességeket: Krisztus nyáját, az egyetemes egyházat pásztorként vezetni.

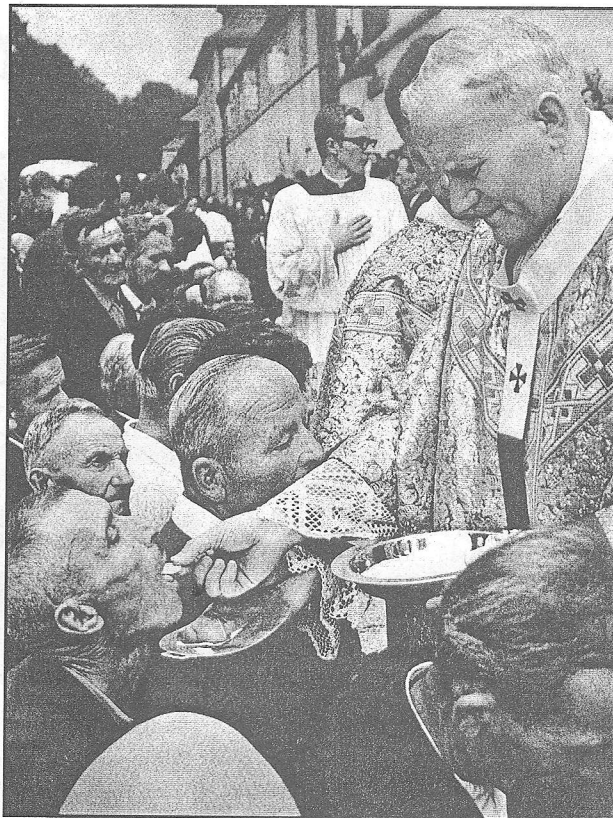
Egyikünk sem felejtethi el, hogy a Szentatya életének utolsó húsvétvasárnapján, a szenvedéstől megjelölve még egyszer megjelent az Apostoli Palota ablakában, és utoljára osztott Urbi et Orbi áldást. Biztosak lehetünk abban, hogy szeretett pápánk ma a Mennyei Atya házában ablakából néz és megáld bennünket. Igen, áldj meg minket, Szentatyánk! Drága lelket a Szűzanya, a Te édesanyád kezébe ajánljuk, aki minden nap vezetett, és most az Ő Fia, a mi Urunk Jézus Krisztus örök dicsőségébe vezet téged. Amen."

A szentmise után következett a búcsúvétel szertartása. Szephanosz Gattasz alexandriai pátriárka vezette az énekelt keleti imádságot, amelybe a katolikus keleti szertartású pátriárkák mellett bekapcsolódott I. Bartolomaiosz konstantinápolyi ökumenikus ortodox pátriárka, Chriszto-doulosz athéni ortodox metropolita és Rowan Williams anglikán prímás is.

A szertartáson felhangzott a Mindenszentek litániája, az ősi temetési ének sorai: „Mennyország örömébe vigyenek az angyalok...”, és Mária örömeke, a Magnificat is. Majd a Szentatya egyszerű ciprusfa koporsója megkezdte utolsó útját. A bazilika lépcsőin még egyszer a nép felé fordították – így vehettek az egybegyűlték végső búcsút a Szentatytól. Hatalmas, szünni nem akaró taps volt a válasz. Egyre hangosabb volt a kiáltás: „Santo, santo! Szent, szent!” Az egyház hívőseége ősi szokást elevenített fel: akklamálta, közfelkiáltással erősítette meg: az eltávozott pápát szentként tiszteli, szentnek tartja.

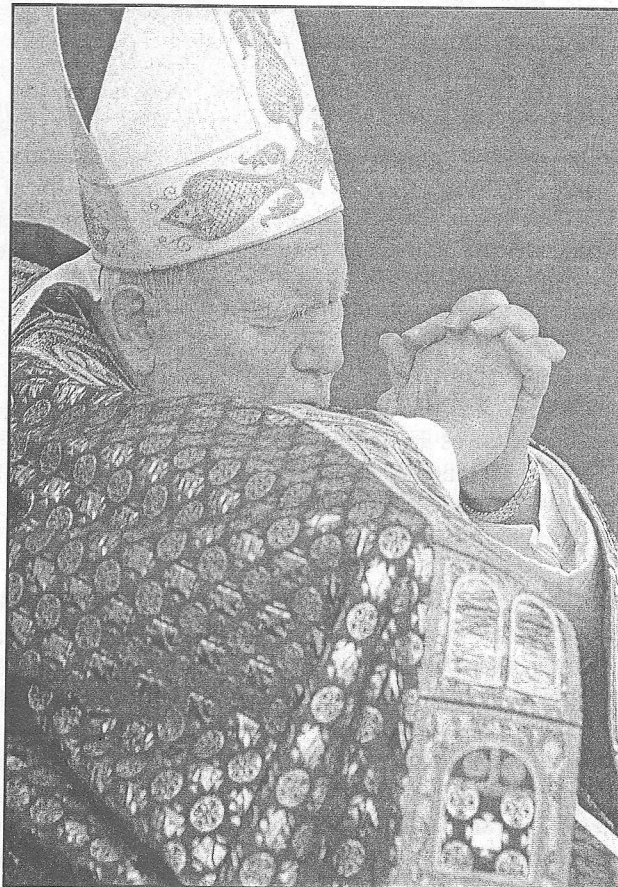
II. János Pál teste Szent Péter sírjától nem messze nyugszik, Boldog XXIII. János pápa korábbi nyugvóhelyén. De a hazamenni nem akaró, ünneplő tömeg, a mozdulni nem akaró milliók hirdették: itt több történet, mint egy test temetése. Az Egyház hálát adott és ünnepelt. Ünnepelte Isten kegyelmét, amely hatalmas dolgokra teszi képessé az embert. Ünnepeltek Krisztust, akinek evangéliumos könyve most bezárult a Szentatya koporsóján, de örökké nyitva marad mindazok szívében, akiknek II. János Pál hirdette az evangéliumot.

A gyászszertartás előtt a Szentatya szülővárosából, Wadowicéből 150 fős küldöttség hozta el a polgármesteraszszony, Ewa Filipiak vezetésével és adta át Stanislaw Dziwisz érseknek azt az ezüst ládikát, amelyben egy régi lengyel szokás szerint egy maroknyi földet hoztak, hogy szeretett pápájuk sírjára szórják. 11 különböző helyről való a föld, Karol Wojtyła fiatalkorának kedves helyszíneiről: a futballpályáról, ahol a zsidók csapatával játszott, szülőháza kertjéből, az útról, amely a Szűzanyának szentelt bazilika felé visz, a virágos és szép fákkal teli parkból, amelyben magányosan vagy barátaival szeretett sétálni. A kis Wadowicében húszezren nézték nagy kivételként a temetést, Európában számos helyen csendben imádkozva gyűltek össze a három órás gyászszertartásra. „Számunkra már szent. Mindenki a szentté avatását akarja, mi különösen” – mondják a gyászoló lengyel hívek.

1976-ban, krakkói érsekként

2001-ben az ukrainai látogatáson

A Szentatya utolsó üzenete a hívekhez

Április 3-án, az Úrangyala imádság alkalmával olvasták fel az utolsó elmélkedést, melynek szövegét még a Szentatyával együtt készítették elő.

Ma újra felcsendül a húsvéti alleluja. A mai evangéliumi szakaszban azt olvassuk, hogy a Feltámadt Krisztus megjelent apostolainak és megmutatta nekik oldalát, fájdalmas kínszenvedésének eltörölhetetlen jeleivel, amelyek megmaradtak testén feltámadása után is. Azok a dicsőséges sebek, amelyeket 8 nappal később a hitetlen Tamás megérintett, kinyilatkoztatják Isten irgalmát, aki „úgy szerette a világot, hogy egyszülött Fiát adta oda érte.” A szeretetnek ez a misztériuma áll a mai Fehérvásárnap liturgiájának középpontjában, amelyet az Isteni Irgalmasság tiszteletének szentelünk. Az emberiségnek, amely olykor tévelygőnek

tűnik és a gonoszság, az önzés és a félelem keríti hatalmába, a feltámadt

Úr Jézus felajánlja megbocsátó, kiengesztelő és a reménységre megnyitó szeretetét. A szeretet téríti meg a szíveket és hozza el a békét. Mily nagy szüksége van a világnak arra, hogy megértse és elfogadja az Isteni Irgalmasságot! Urunk, aki haláloddal és feltámadásoddal kinyilatkoztatod az Atya szeretetét, hiszünk benned és ma bizalommal ezt ismételjük: Jézusom, bízom benned, légy irgalmas hozzánk és az egész világhoz.

Az Angyali Üdvözlés liturgikus ünnepe arra hív bennünket, hogy Mária tekintetén keresztül szemléljük a Krisztus szívéből forrásozó irgalmas szeretet hatalmas misztériumát. Mária segítségével megértjük a húsvéti öröm igazi jelentését, amely ezen a bizonyosságon alapul: Az, akit a Szűz méhében hordozott és világra hozott, aki szenvedett és meghalt értünk, valóban feltámadt, alleluja!

II. János Pál pápa végrendelete (részletek)

Totus Tuus ego sum

A Legszentebb Szentháromság nevében. Ámen.

„Virrasszatok, ...mert nem tudjátok, mely napon jön el Uratok“ (vö. Mt 24,42) – ezek a szavak arra a legutolsó hívásra emlékeztetnek, amely abban a pillanatban következik be, amikor az Úr akarja. Ezt a hívást kívánom

követni, és azt kívánom, hogy mindaz, ami földi életem része, erre a pillanatra készítsen fel. Nem tudom, hogy ez mikor következik be, de mint mindent, ezt a pillanatot is Mesterem Anyjának kezébe helyezem: Totus Tuus.

Szintén anyai Kezére bízok mindent és Mindazokat, akikkel életem és hivatásom során kapcsolatba kerültem. Ezekre a Kezekre bízom mindenek előtt az Egyházat, nemzetemet is és az egész emberiséget. Hálát adok mindenkinek. Mindenkitől bocsánatot kérek. Imát is kérek, hogy Isten Irgalmassága nagyobbak mutakozzon gyengeségemnél és méltatlanságomnál.

Semmiféle tulajdont nem hagyok magam után, amelyről rendelkeznem kellene. A mindennapi használati tárgyakat, amelyeket használtam, kérem, hogy osszák ki, ahogyan jónak látják. Személyes feljegyzéseimet égessék el.

Ami a temetésemet illeti, megismétlem azokat az utasításokat, amelyeket VI. Pál pápa adott. (lapszéli jegyzet: Sír a földbe, szarkofág nélkül, 92.III.13.)

A helyről döntsön a Bíborosi Testület és a Honfitársak.

„Apud Dominum Misericordia et copiosa apud Eum redemptio“ („Istennél az irgalom, és bőségben a megváltás nála“)

II. János Pál pápa

Róma, 1979. március 6.

Halálom után kérek Szentmiséket és imákat.

(Keltezés nélküli lap)

Kifejezem legmélyebb bizalmamat, hogy minden gyengeségem ellenére, az Úr megad nekem minden szükséges kegyelmet, hogy Akarata szerint szembenézzek bármilyen feladattal, megpróbáltatással és szenvedéssel, amelyet Szolgájától kér majd az élet során. Abban is bízom, hogy soha nem engedi meg, hogy magatartásom: szavaim, tetteim vagy mulasztásaim révén hűtlen legyek kötelességeimhez Péter szent Székében.

2000. III. 12-18.

A Gondviselés tervei szerint osztályrészemül jutott, hogy a tovatűnő nehéz évszázadban éljek, és most ebben az évben, amikor elérkezem életem 80. évéhez („octogesima adveniens”), fel kell tenni a kérdést, nem érkezett-e el az ideje annak, hogy a bibliai Simeonnal együtt ismétljem: „Nunc dimittis”? (Bocsásd el most szolgádat Uram)

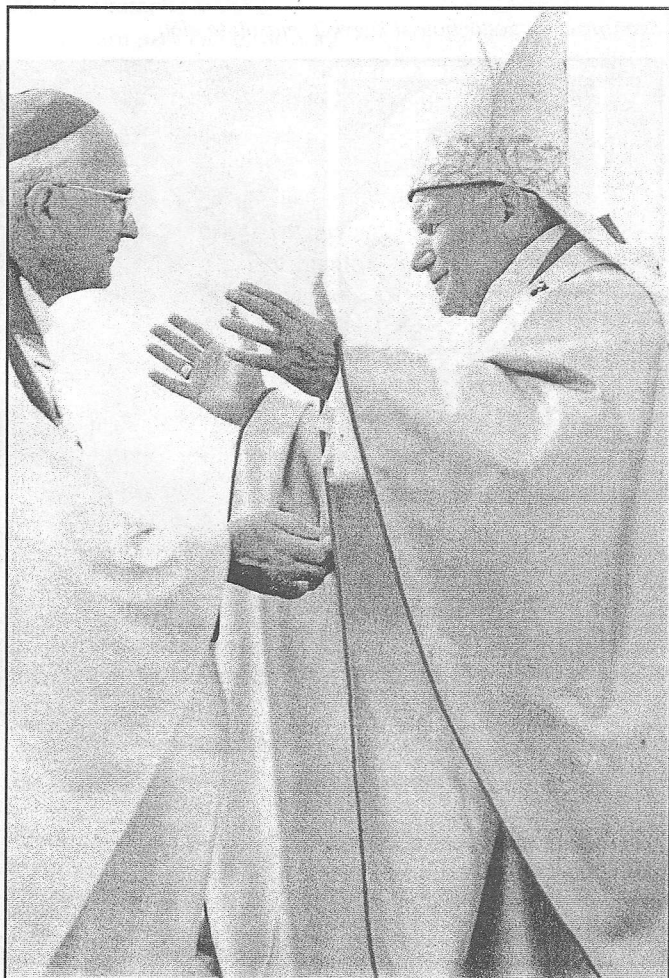
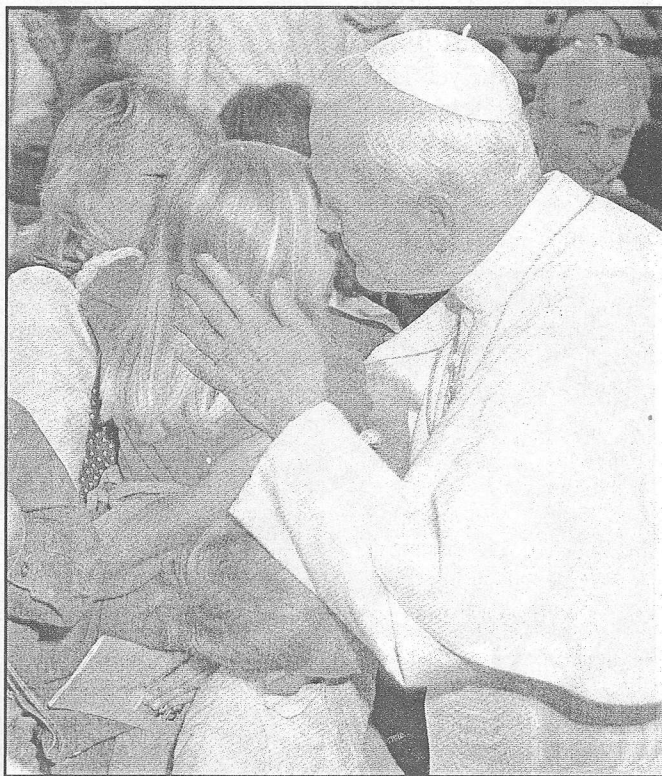
Hogyan is tehetném meg, hogy nem ölelem át hálás emlékezettel a világ minden Püspöki karát, amelyekkel találkoztam az egymást követő „ad limina Apostolorum” látogatások során? Hogyne emlékeznék annyi keresztény – nem katolikus – Testvéremre? És Róma rabbijára? A nem keresztény vallások olyan nagyszámú képviselőjére? A kultúra, a tudomány, a politika és a tömegtájékoztatói eszközök világának annyi képviselőjére?

Ahogy közeledik földi életem határvonala, gondolatban visszatérek a kezdethez, Szüleimhez, Fivéremhez és Nővéremhez (akit nem ismertem, mert meghalt születésem előtt), a wadowicei plébániátemplomhoz, ahol megkeresztelték, ifjúságom városához, az általános iskolai, gimnáziumi, egyetemi társnőimhez és társaimhoz, a megszállás éveihöz, amikor munkásként dolgoztam, majd a niegowic-i plébániához, a krakkói Szent Flórián plébániához, az egyetemi lelkipásztorkodáshoz, a környezet közösségéhez... minden környezetűhöz... Krakkóban, Rómában ...azokhoz a személyekhez, akiket az Úr különösképpen rám bízott. Mindenkinek csak ezt kívánom mondani: „Isten fizesse meg Nektek!”

„In manus Tuas, Domine, commendo spiritum meum“
(Kezedbe ajánlom a lelkemet, Uram)

A.D.

2000. III. 17.

II. János Pál pápa életútja

Karol Wojtyła 1920. május 18-án született Wadowicében. 1938-ban érettségizett Krakkóban és ugyanitt kezdte meg egyetemi tanulmányait a Jagello Egyetemen, melyet a háború miatt csak egy évig folytathatott. 1940-1944-ig, Lengyelország német megszállása alatt egy mészkőbányában, majd a Solvey vegyigyárban munkásként dolgozott. Közben Sapieha érsek illegális szemináriumában tanult, itt készülve a papságra. 1946. november 1-jén szentelték pappá. Szentelése után két évig Rómában folytatott tanulmányokat. 1948-ban tért vissza Krakkóba. 1953-tól morálteológiai professzorként tanított Krakkóban, majd a lublini katolikus egyetemen is. Közben egyetemi lelkészként is tevékenykedett. 1958-ban, egy kenu-túra közben, melyet fiataljaival tett, érte a hír: XXIII. János pápa krakkói segédpüspökké nevezte ki. 1964-ben lett krakkói érsek, 1967-ben pedig VI. Pál pápa a bíborosi kollégium tagjai közé nevezte ki. 1978. október 16-án este a konklávé megválasztotta a katolikus egyház 264. pápájának.

II. János Pál pápa 1978 óta összesen 104 külföldi utazást tett és 129 országba látogatott el. Magyarországon 1991-ben és 1996-ban járt. Nyolc alkalommal látogatott el Lengyelországba. Romániát 1999-ben látogatta meg. Ez volt az első eset, amikor a katolikus egyház fő egy főleg ortodox lakosságú államot keresett fel. 2001-ben Ukrajnába látogatott, ahol az egyik lemergi szentmisén számos zárándok is részt vett Kárpátaljáról. Az 1054-es nagy egyházszakadás óta ő az első pápa, aki 2001-ben Görögországba látogatott. 2000-ben jubileumi látogatást tett a Szentföldön. Ezen az útján felkereste Damaszkuszt is. Ő a történelem első pápája, aki felkeresett egy mecsetet, mégpedig a damaszkuszi Omajjád mecsetet, ahol Keresztelő Szent János emlékhelyén imádkozott. Szintén ő volt az első pápa, aki zsinagógába is ellátogatott.

Pápasága alatt 27 enciklikát és számos egyéb írást adott

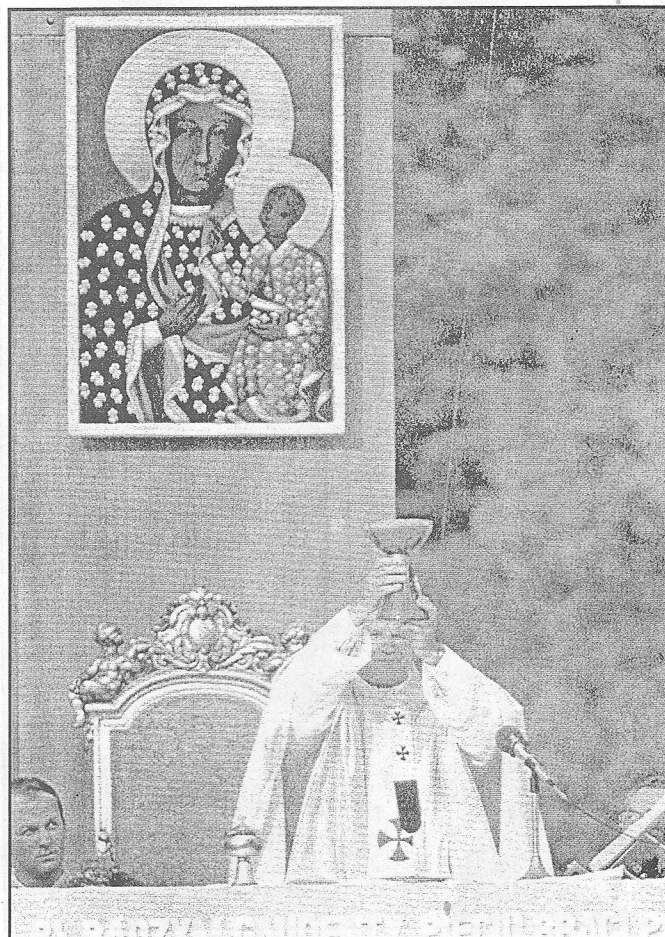
ki. „28. enciklikájáról” pedig április 5-én így beszélt Angelo Comastri érsek, Vatikánváros helynöke: „II. János Pál pápa utolsó enciklikája betegségének időszaka volt. Hitével és szeretetével mondta el nekünk Isten misztériumát. Mindezért mély hálánkat fejezzük ki neki.”

TOTUS TUUS

Pápai jelmondatának teljes szövege így hangzik: „*Totus tuus ego sum, et omnia mea tua sunt. Accipio te in mea omnia!*” Magyarul: Egészen a Tiéd vagyok, és mindenem a tiéd. Illetékesnek ismerlek el minden ügyemben!”

2005. április 1-jén, pénteken írta meg a Szentatya élete utolsó levelét, melynek címzettje a czeszochowa-i Jasna Góra pálos kolostor elöljárója volt. A levél végén II. János Pál pápa így ajánlja fel még egyszer, utoljára mindenét a Szűzanyának: „Miközben térdre hulkok a Jasna Góra-i Királynő kegyképe előtt, imádkozom, hogy nemzetem bízva a Szűzanya hathatós segítségében, legyőzze mindazt, ami az emberi méltóságot és hazánk javát veszélyezteti. (...) Mária anyai gondviselésére bízom hazánkat, az egész Egyházat és önmagamat. Totus tuus – Teljesen a tiéd!”

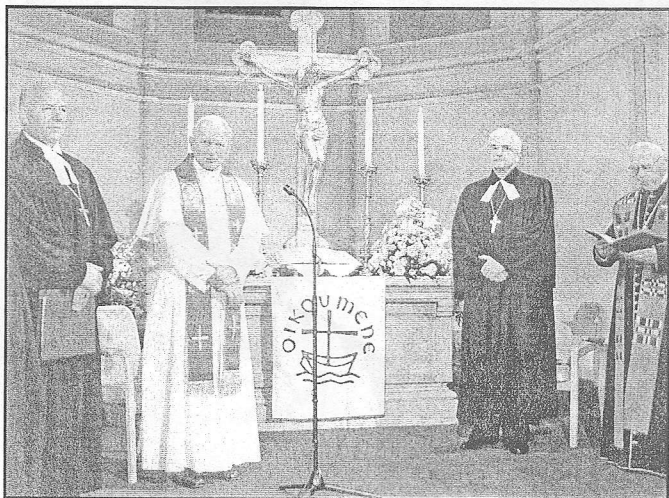
Szentmise a czeszochowai kegykép másolata előtt

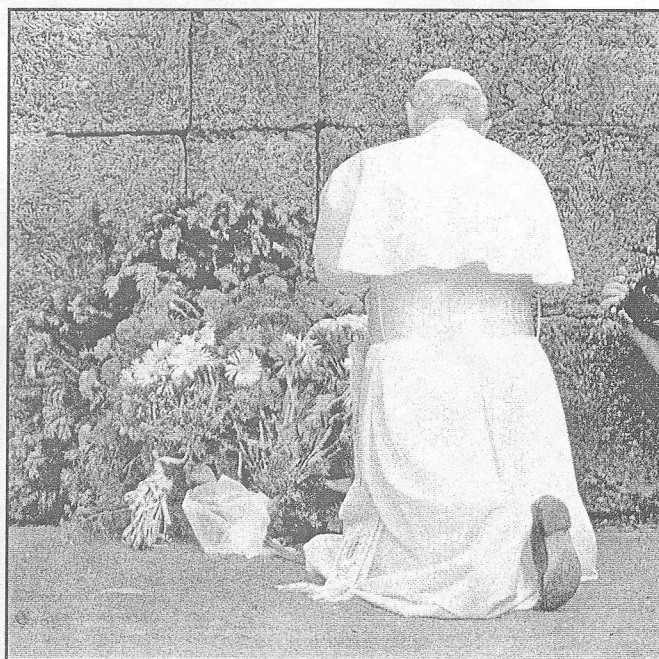
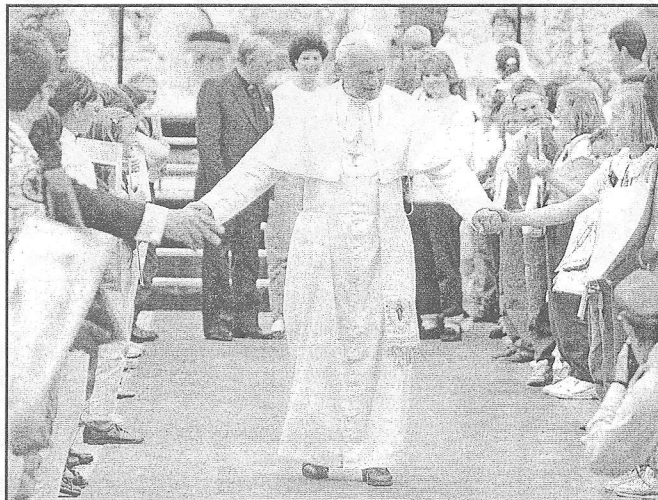
AZ ISTENI IRGALMASSÁG

Dives in misericordia c. enciklikájában, 1980-ban, pápasága 3. évében a pápa arra hív minket, hogy úgy tekintsünk az Atyára, mint az irgalom és minden vigasztalás Istenére, Máriában pedig tiszteljük az Irgalom Anyját, aki Erzsébetnél tett látogatásakor hálaénekében ezt mondta: „az Úr nemzedékről nemzedékre nem feledi irgalmasságát.” Éppen szeretett pápánk volt az, aki felszólította az egyházat arra, hogy az irgalmasság háza legyen, amelyben helye kapnak mindazoknak, akik segítségre, megbocsátásra és szeretetre szorulnak. Hány és hány alkalommal ismételte el 26 éves pápasága során a Szentatya, hogy az emberek és a népek közötti kapcsolatok nem csak az igazságosságon alapulnak, hanem a szeretet, az irgalom, a tipikus keresztény üzenet jegyében kell azokat tökéletessé tenni. (Angelo Sodano bíboros, a 2005. április 3-án a szent Péter téren mondott szentmisén.)

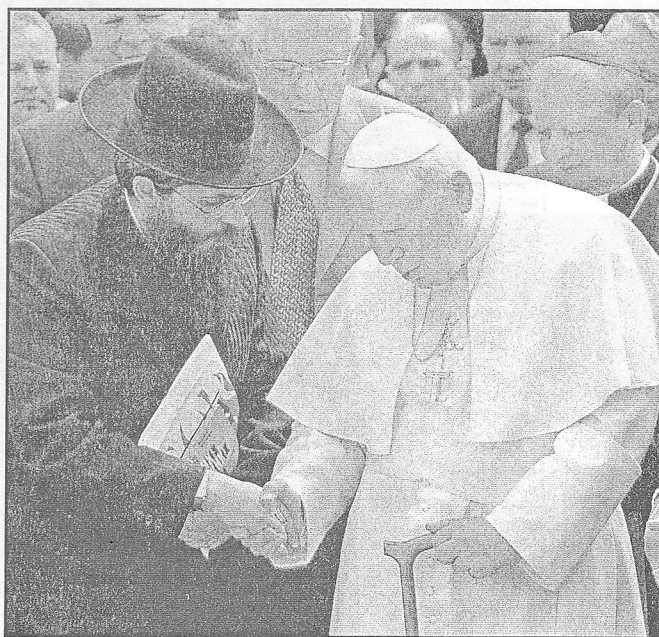
„A Szentatya a Szűzanyában találta meg Isten irgalmának legtisztább visszatükröződését. Ő, aki fiatalon elvesztette édesanyját, égi édesanyját annál jobban szerette. Hallotta a keresztre feszített Úr szavait, amelyek személyesen is neki szóltak: „Íme a te anyád”. És ő is úgy tett, ahogy a szeretett tanítvány: hazavitte őt otthonába. Totus Tuus. És ettől az édesanyától megtanulta, hogyan váljon Krisztushoz hasonlóvá.” (Joseph Ratzinger bíboros 2005. április -án, a temetési szentmisén.)

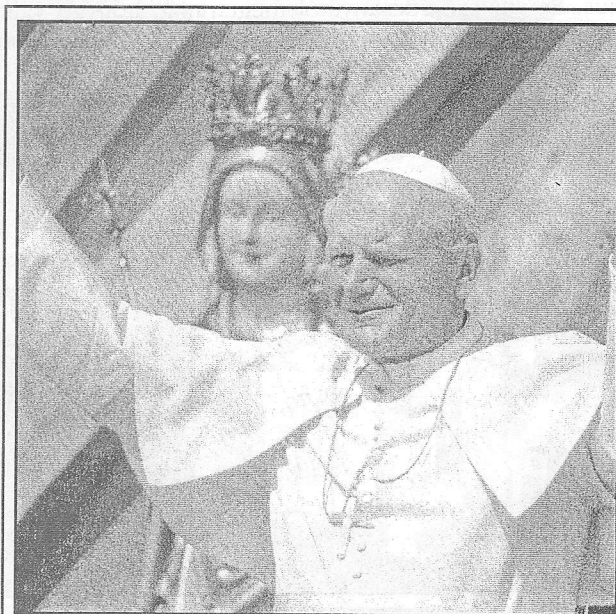
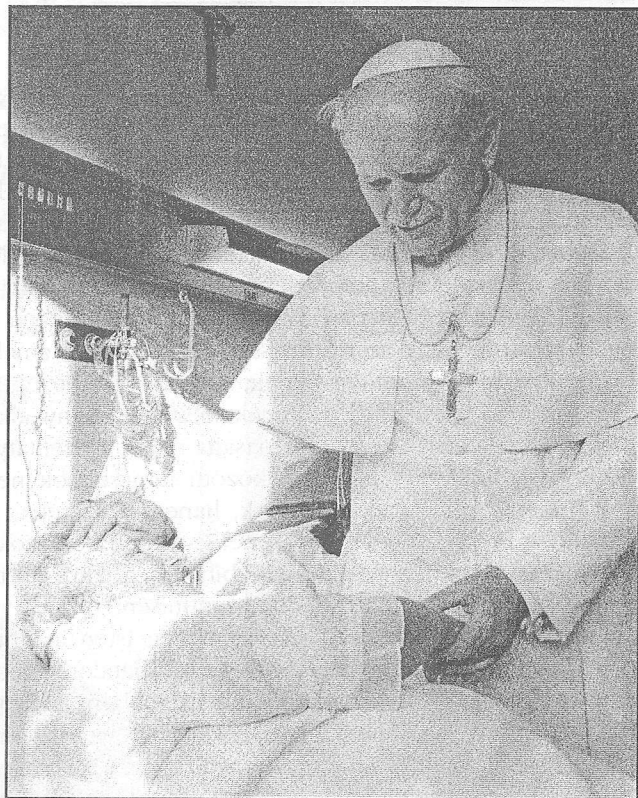
Megérkezés Magyarország földjére

Auschwitzban

Az írárok forrása az 5-11. oldalon: Magyar Kurír, Vatikáni Rádió

Ne féljetelek!

Legtöbbet ezt hallhattuk tőle, pápasága kezdetétől fogva. Nem félt ő sem, még azután sem, hogy 1981-ben csaknem a halálát okozták a merénylő lövései. Azután is járta a világot, hirdetve Isten szeretetét és irgalmát, az ember méltóságát, a békét, a keresztény értékeket. Szavai, melyeket több mint 26 éve, 1978. október 22-én, beiktatásakor mondott, megváltozott korunkban is ugyanolyan érvényesek és időszerűek:

„Ne féljetelek! Nyissátok meg, tárjátok ki a kapukat Krisztus előtt! Megmentő hatalma előtt nyissátok meg az államhatárokat, a gazdasági és politikai rendszereket, a kultúra és fejlődés széles területeit!

Ne féljetelek!”

